

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ โอกาสของคนพิการในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในจังหวัด
เชียงใหม่

ผู้เขียน นายณะโรคม อินตะปัน

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. โกสุมภ์ สายจันทร์ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์เสกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง โอกาสของคนพิการในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของคนพิการ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองของคนพิการในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งทำการสำรวจเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือคนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว คนพิการทางการมองเห็น และคนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับรูปแบบและกระบวนการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของคนพิการพบว่า ส่วนใหญ่ผู้พิการเคยออกไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง 1 - 5 ครั้ง โดยเป็นการไปใช้สิทธิในระดับตำบล ได้มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองจากสื่อต่างๆ ส่วนบทบาทของสมาคมคนพิการในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมืองนั้น ส่วนใหญ่ให้การดูแลช่วยเหลือด้านสวัสดิการต่างๆ และจัดให้ผู้พิการส่วนใหญ่เข้าร่วมฟังแถลงนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง สำหรับปัจจัยและอุปสรรคต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองของคนพิการพบว่า ส่วนใหญ่ระบุว่าชุมชนให้การสนับสนุนกิจกรรมทางการเมืองของสมาคมคนพิการน้อย

สำหรับปัญหาของคนพิการในด้าน โอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง พบปัญหาคือภาครัฐไม่เปิดโอกาสและปิดกั้นความสามารถและไม่ยอมรับศักยภาพของคนพิการเท่าที่ควร รวมไปถึงการเปิดโอกาสการให้ทางเลือกแก่คนพิการน้อยส่งผลทำให้การรวมกลุ่มของคนพิการเป็นไปได้ยาก หน่วยงานภาครัฐให้การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง ทำให้คนพิการไม่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองและการเลือกตั้ง รวมไปถึงการให้ความรู้เรื่องการเมืองแก่คนพิการ

น้อย และให้สวัสดิการต่างๆ กับคนพิการน้อยไม่ทั่วถึง มีการเลือกปฏิบัติในการให้บริการ ไม่ยอมรับฟังปัญหาต่างๆ ที่คนพิการเสนอ รวมไปถึงไม่ช่วยแก้ไขปัญหา ไม่เปิดโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ปิดกั้นเรื่องของการไปใช้สิทธิของคนพิการและไม่ให้ลงสมัครเลือกตั้งได้เหมือนคนปกติ

ส่วนปัญหาจากภาคเอกชน พบว่าภาคเอกชนไม่ให้การสนับสนุนไม่เปิดโอกาสในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง มองข้ามความสามารถคนพิการ เลือกปฏิบัติกับคนพิการ และไม่เปิดโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม นายจ้างไม่อนุญาตให้ลูกจ้างไปใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าและผู้บังคับบัญชาไม่ให้โอกาสสนับสนุน เงินสนับสนุนไม่เพียงพอในการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง และไม่มีล่ามแปลภาษามือสำหรับคนหูหนวก

Independent Study Title	Opportunities of Disabled in Political Participation in Chiang Mai Province	
Author	Mr. Narodom Intapan	
Degree	Master of Arts (Political Economy)	
Independent Advisory Committee	Associate Professor Dr. Kosum Saichan	Chairperson
	Associate Professor Seksin Srivatananukulkit	Member

ABSTRACT

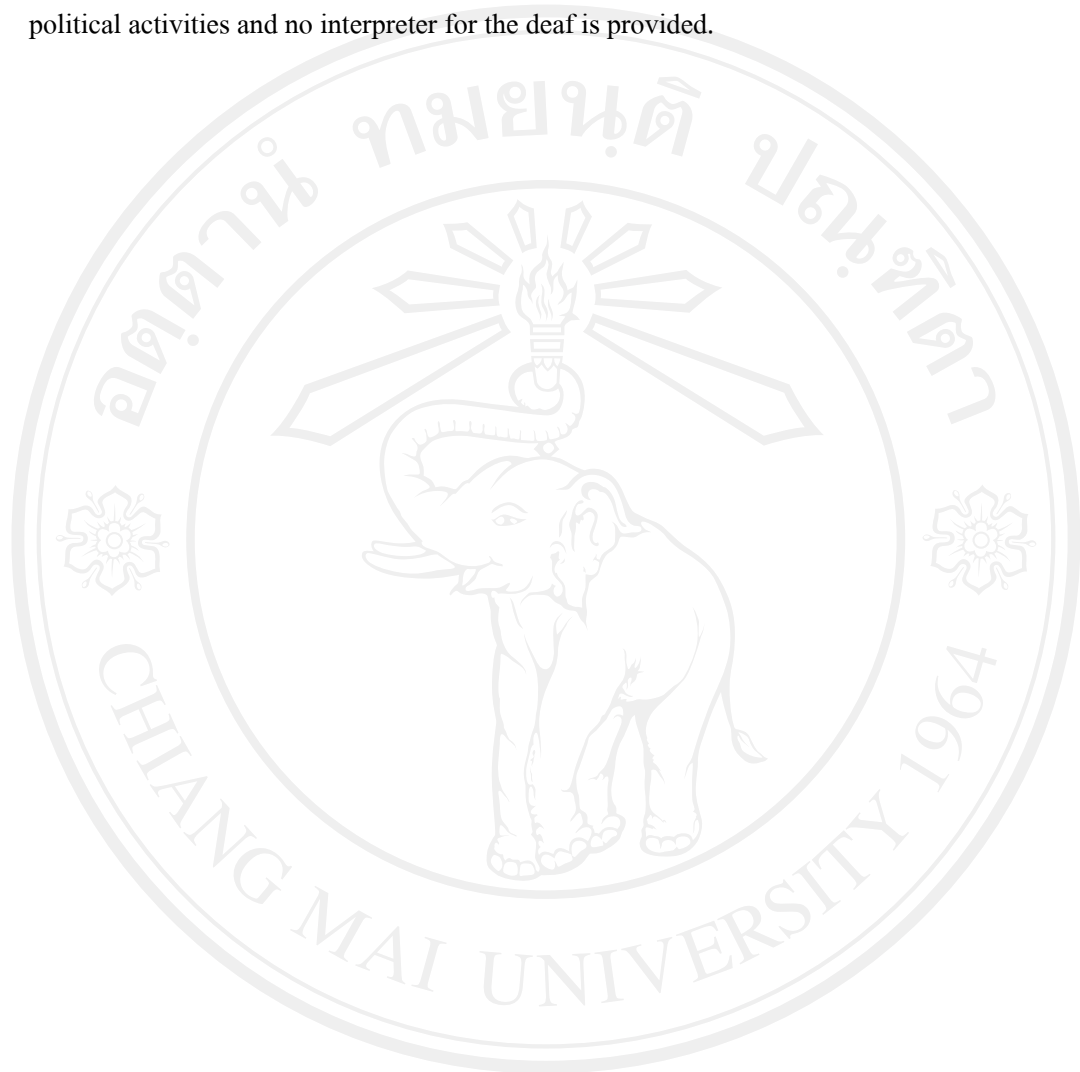
This research is designed to study the ways that the disabled people in Chiang Mai participate in politics as well as to study the obstacles that prevent them from this activity. The data were gained from questionnaires which examined disabled people who live in Chiang Mai Province, i.e. the people who have amputated arms and legs, the blind and the deaf.

The study found that most of the disabled people ever voted 1-5 times in sub-district election. They were informed of politics by various media. The Association of the Disabled People supports them on general benefits and invites them to attend and listen to candidate campaigns. These disabled people informed that their obstacles to participate in political activities are the lack of support from the community, State sector and Private sector, as follows:

The State sector does not give disabled people a chance to show their capabilities and potentiality; does not provide other alternatives for disabled people to participate in political activities, thus it is difficult for them to set up a group; does not provide enough information about political activities and general election; does not educate disabled people about politics; does not provide enough benefits to disabled people; disabled people receive unequal support and service from State sector; State sector is not interested in solving disabled people's problems; does not give them a chance to participate in any social activities; does not permit disabled people to vote and to become candidates.

As for Private sector, it underestimates the capabilities of disabled people and does neither support nor give them a chance to participate in any political activities; it provides unequal support and service to disabled people; it does not give disabled people a chance to

participate in social activities; the employers do not permit their disabled employees to vote for general election in advance. Not enough financial support from Private sector to undertake political activities and no interpreter for the deaf is provided.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved